**Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość**

►B

# ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 539/2001

**z dnia 15 marca 2001 r.**

**wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu**

(Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1)

zmienione przez:

| | | Dziennik Urzędowy | | |
|---|---|---|---|---|
| | | nr | strona | data |
| ►M1 | Rozporządzenie Rady (WE) nr 2414/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. | L 327 | 1 | 12.12.2001 |
| ►M2 | Rozporządzenie Rady (WE) nr 453/2003 z dnia 6 marca 2003 r. | L 69 | 10 | 13.3.2003 |
| ►M3 | Rozporządzenie Rady (WE) nr 851/2005 z dnia 2 czerwca 2005 r. | L 141 | 3 | 4.6.2005 |
| ►M4 | Rozporządzenie Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. | L 363 | 1 | 20.12.2006 |
| ►M5 | Rozporządzenie Rady (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. | L 405 | 19 | 30.12.2006 |
| ►M6 | Rozporządzenie Rady (WE) nr 1244/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. | L 336 | 1 | 18.12.2009 |
| ►M7 | Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1091/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. | L 329 | 1 | 14.12.2010 |
| ►M8 | Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1211/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. | L 339 | 6 | 22.12.2010 |
| ►M9 | Rozporządzenie Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. | L 158 | 1 | 10.6.2013 |
| ►M10 | Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. | L 182 | 1 | 29.6.2013 |
| ►M11 | Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1289/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. | L 347 | 74 | 20.12.2013 |

zmienione przez:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| ►A1 | Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej | L 236 | 33 | 23.9.2003 |

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 129 z 14.5.2013, s. 40 (539/2001)

►C2 Sprostowanie, Dz.U. L 29 z 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)

▼B

# ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 539/2001

**z dnia 15 marca 2001 r.**

**wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) pkt i),

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy art. 62 ust. 2) lit. b) Traktatu Rada ma uchwalić zasady dotyczące wiz na planowane pobyty nie dłuższe niż trzy miesiące, w tym kontekście konieczne jest ustalenie listy tych państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu przy przekraczaniu granic zewnętrznych, oraz tych, których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku. Artykuł 61 wymienia te listy między środkami towarzyszącymi, które są bezpośrednio związane ze swobodnym przepływem osób w ramach obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

(2) Niniejsze rozporządzenie wynika z dorobku Schengen, zgodnie z Protokołem włączającym go w ramy Unii Europejskiej, zwanym dalej „Protokołem z Schengen". Nie ma to wpływu na zobowiązania Państw Członkowskich, wynikające z dorobku prawnego zdefiniowanego w załączniku A do decyzji 1999/435/WE z dnia 20 maja 1999 r. dotyczącej definicji dorobku Schengen do celów określenia, zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i Traktatu o Unii Europejskiej, podstawy prawnej dla każdego z postanowień lub decyzji stanowiących dorobek Schengen ([3]).

(3) Niniejsze rozporządzenie stanowi dalsze rozwinięcie tych postanowień, w odniesieniu do których zezwolono na ściślejszą współpracę w ramach Protokołu z Schengen i mieści się w obszarze określonym w art. 1 lit. B) decyzji 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([4]).

([1]) Dz.U. C 177 E z 27.6.2000, str. 66.
([2]) Opinia wydana dnia 5 lipca 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 1.
([4]) Dz.U. L 176 z 10.7 1999, str. 31.

▼B

(4) Na podstawie art. 1 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Irlandia oraz Zjednoczone Królestwo nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia. W rezultacie i bez uszczerbku dla postanowień art. 4 wspomnianego protokołu przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się ani do Irlandii, ani do Zjednoczonego Królestwa.

(5) Ustalenie tych państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu, oraz tych z niego zwolnionych jest dokonywane w drodze przemyślanej, indywidualnej oceny szeregu kryteriów odnoszących się, między innymi, do nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego i do stosunków Unii Europejskiej z państwami trzecimi, z uwzględnieniem skutków spójności i wzajemności regionalnej. Należy również ustanowić mechanizm wspólnotowy umożliwiający stosowanie zasady wzajemności, w przypadku gdy jedno z państw trzecich wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia podejmie decyzję o nałożeniu na obywateli jednego lub więcej Państw Członkowskich obowiązku wizowego.

(6) Z uwagi na to, że Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym zwalnia obywateli Islandii, Lichtensteinu i Norwegii z obowiązku wizowego, kraje te nie zostały uwzględnione na liście załącznika II niniejszego dokumentu.

(7) Jeżeli chodzi o bezpaństwowców lub osoby ze statusem uchodźcy, bez uszczerbku dla zobowiązań w ramach umów międzynarodowych podpisanych przez Państwa Członkowskie, w szczególności Umowy europejskiej w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, podpisanej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r., decyzja odnośnie do nałożenia lub zniesienia obowiązku wizowego powinna opierać się na państwie trzecim, w którym osoby te stale zamieszkują i które wydało ich dokumenty podróży; jednakże biorąc pod uwagę różnice w ustawodawstwie krajowym w zakresie bezpaństwowców i osób o statusie uchodźcy, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, czy te kategorie osób podlegają obowiązkowi wizowemu, w przypadku gdy państwo trzecie, w którym stale zamieszkują lub które wydało ich dokumenty podróży, jest państwem trzecim, którego obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego.

(8) W szczególnych przypadkach, gdy uzasadnione są specjalne zasady przyznawania wiz, Państwa Członkowskie mogą wyłączyć niektóre kategorie osób z obowiązku wizowego lub nałożyć go na nie na mocy prawa międzynarodowego publicznego lub zwyczaju.

(9) W celu zapewnienia, że system administrowany jest w sposób jawny, a zainteresowane osoby są poinformowane, każde Państwo Członkowskie powinno powiadomić pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach podejmowanych przez siebie na mocy niniejszego rozporządzenia. Z tych samych powodów informacje takie muszą zostać również opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

(10) Zasady regulujące wkraczanie na terytorium Państw Członkowskich lub wydawanie wiz nie mają wpływu na zasady obecnie regulujące uznawanie ważności dokumentów podróży.

▼B

(11) Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu uchwalenie rozporządzenia ustalającego listę państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu przy przekraczaniu granic zewnętrznych, oraz tych, których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku, jest zarówno koniecznym, jak i właściwym środkiem zapewnienia, że wspólne zasady wizowe działają skutecznie.

▼M1

(12) Niniejsze rozporządzenie zapewnia pełną harmonizację, odnosi się bowiem do państw trzecich, których obywatele są objęci obowiązkiem wizowym przy przekraczaniu granic zewnętrznych Państw Członkowskich i których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku,

▼B

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*

1. Obywatele państw trzecich figurujących na liście w załączniku I objęci są obowiązkiem wizowym przy przekraczaniu granic zewnętrznych Państw Członkowskich.

▼M5
▼C2

Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z Umowy europejskiej w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, podpisanej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r., od osób posiadających status uchodźcy i bezpaństwowców wymaga się posiadania wizy podczas przekraczania zewnętrznych granic państw członkowskich, jeśli państwem trzecim, w którym osoby te stale zamieszkują i które wydało im dokument podróży, jest państwo trzecie znajduje się na liście w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

▼B

2. ►M10 Obywatele państw trzecich wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik II są zwolnieni z obowiązku określonego w ust. 1, gdy ich całkowity pobyt nie przekracza 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu. ◄

▼M5
▼C2

Z obowiązku wizowego zwolnieni są również:

— obywatele państw trzecich znajdujący się na liście w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, którzy są posiadaczami zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydanego przez państwo członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającym przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające konwencję z Schengen ([1]), gdy korzystają oni ze swojego prawa w ramach zasad małego ruchu granicznego,

([1]) Dz.U. L 405 z 30.12.2006, str. 1.

▼C2

— uczniowie, którzy są obywatelami państwa trzeciego znajdującego się na liście w załączniku I i którzy zamieszkują na stałe w państwie członkowskim stosującym decyzję Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K.3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w państwach członkowskich ([1]), i uczestniczą w wycieczce szkolnej w grupie uczniów pod opieką nauczyciela danej szkoły,

— osoby posiadające status uchodźcy i bezpaństwowcy oraz inne osoby nieposiadające obywatelstwa żadnego państwa, które zamieszkują na stałe w państwie członkowskim i są posiadaczami dokumentu podróży wydanego przez to państwo członkowskie.

▼B

3. Obywatele nowych państw trzecich, wchodzących wcześniej w skład państw wymienionych na listach w załącznikach I i II, podlegają odpowiednio przepisom ust. 1 i 2, pod warunkiem i do czasu, gdy Rada zadecyduje inaczej w ramach procedury ustanowionej we właściwych postanowieniach Traktatu.

▼M11

4. W przypadku gdy państwo trzecie wymienione w załączniku II stosuje obowiązek wizowy wobec obywateli co najmniej jednego państwa członkowskiego, zastosowanie mają następujące przepisy:

a) w terminie 30 dni od wprowadzenia w życie przez państwo trzecie obowiązku wizowego lub, w przypadkach gdy obowiązek wizowy istniejący w dniu 9 stycznia 2014 r. zostaje utrzymywany, w terminie 30 dni od tej daty, dane państwo członkowskie powiadamia o tym na piśmie Parlament Europejski, Radę i Komisję.

W powiadomieniu tym:

i) określa się datę wprowadzenia w życie obowiązku wizowego oraz rodzaje dokumentów podróży i wiz, których ten obowiązek dotyczy;

(ii) podaje się szczegółowy opis wstępnych środków, które dane państwo członkowskie podjęło w celu zapewnienia ruchu bezwizowego z danym państwem trzecim, oraz wszystkie istotne informacje.

Komisja niezwłocznie publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* informacje o tym powiadomieniu, w tym informacje o dacie wprowadzenia w życie obowiązku wizowego oraz rodzajach dokumentów podróży i wiz, których ten obowiązek dotyczy.

Jeżeli państwo trzecie postanowi znieść obowiązek wizowy przed upływem terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery, powiadomienia nie dokonuje się lub się je wycofuje, a informacja nie jest publikowana;

b) natychmiast po dacie publikacji, o której mowa w lit. a) akapit trzeci, Komisja podejmuje, w konsultacji z danym państwem członkowskim, działania wobec organów danego państwa trzeciego, w szczególności w sferze politycznej, gospodarczej i handlowej, w celu przywrócenia lub wprowadzenia ruchu bezwizowego, oraz niezwłocznie informuje Parlament Europejski i Radę o tych działaniach;

([1]) Dz.U. L 327 z 19.12.1994, str. 1.

▼**M11**

c) jeżeli w terminie 90 dni od daty publikacji, o której mowa w lit. a) akapit trzeci, i pomimo wszystkich działań podjętych zgodnie z lit. b), państwo trzecie nie zniesie obowiązku wizowego, dane państwo członkowskie może wystąpić do Komisji z wnioskiem o zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego niektórych kategorii obywateli tego państwa trzeciego. W przypadku gdy państwo członkowskie wystąpi z takim wnioskiem, informuje o tym Parlament Europejski i Radę;

d) rozważając dalsze działania zgodnie z lit. e), f) lub h), Komisja uwzględnia efekty działań podjętych przez dane państwo członkowskie w celu zapewnienia ruchu bezwizowego z danym państwem trzecim, działania podjęte zgodnie z lit. b) oraz konsekwencje zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego dla stosunków zewnętrznych Unii i jej państw członkowskich z danym państwem trzecim;

e) jeżeli dane państwo trzecie nie zniesie obowiązku wizowego, najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od daty publikacji, o której mowa w lit. a) akapit trzeci, a następnie w odstępach nieprzekraczających sześciu miesięcy w okresie nie mogącym łącznie wykraczać poza dzień, w którym akt delegowany, o którym mowa w lit. f), staje się skuteczny lub w którym wyrażono sprzeciw wobec tego aktu, Komisja:

i) przyjmuje, na wniosek danego państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, akt wykonawczy tymczasowo zawieszający zwolnienie niektórych kategorii obywateli danego państwa trzeciego z obowiązku wizowego na okres do sześciu miesięcy. W tym akcie wykonawczym określa się datę, przypadającą w ciągu 90 dni od jego wejścia w życie, z którą zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego ma stać się skuteczne, uwzględniając zasoby dostępne w konsulatach państw członkowskich. Przyjmując kolejne akty wykonawcze Komisja może przedłużać okres tego zawieszenia o dalsze okresy do sześciu miesięcy i zmieniać kategorie obywateli danego państwa trzeciego, które objęte są tym zawieszeniem obowiązku wizowego.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4a ust. 2. Bez uszczerbku dla stosowania art. 4 w okresach obowiązywania zawieszenia wszystkie kategorie obywateli państwa trzeciego, o których mowa w akcie wykonawczym, mają obowiązek posiadać wizę przy przekraczaniu zewnętrznych granic państw członkowskich; lub

(ii) przedkłada komitetowi, o którym mowa w art. 4a ust. 1, sprawozdanie oceniające sytuację i podające powody, dla których Komisja postanowiła nie zawieszać zwolnienia z obowiązku wizowego, oraz informuje o tym Parlament Europejski i Radę.

W sprawozdaniu tym uwzględnia się wszystkie istotne czynniki, o których mowa w lit. d). Parlament Europejski i Rada mogą podejmować dyskusję polityczną na podstawie tego sprawozdania;

▼**M11**

f) jeżeli w terminie 24 miesięcy od daty publikacji, o której mowa w lit. a) akapit trzeci, dane państwo trzecie nie zniesie obowiązku wizowego, Komisja zgodnie z art. 4b przyjmuje akt delegowany tymczasowo zawieszający stosowanie załącznika II na okres 12 miesięcy względem obywateli tego państwa trzeciego. W akcie delegowanym określa się datę przypadającą w ciągu 90 dni od jego wejścia w życie, z którą zawieszenie stosowania załącznika II ma stać się skuteczne, uwzględniając zasoby dostępne w konsulatach państw członkowskich, oraz odpowiednio zmienia załącznik II. Zmiany tej dokonuje się poprzez umieszczenie przy nazwie danego państwa trzeciego przypisu informującego, że zwolnienie z obowiązku wizowego jest względem tego państwa trzeciego zawieszone, i wskazującego okres tego zawieszenia.

Z dniem, w którym zawieszenie stosowania załącznika II wobec obywateli danego państwa trzeciego staje się skuteczne lub w którym zgodnie z art. 4b ust. 5 wyrażono sprzeciw wobec aktu delegowanego, tracą moc wszelkie akty wykonawcze przyjęte na podstawie lit. e) dotyczące tego państwa trzeciego.

W przypadku gdy Komisja przedłoży wniosek ustawodawczy, o którym mowa w lit. h), okres zawieszenia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery, przedłuża się o sześć miesięcy. Przypis, o którym mowa w tym akapicie, zostaje odpowiednio zmieniony.

Bez uszczerbku dla stosowania art. 4, w okresach obowiązywania zawieszenia obywatele danego państwa trzeciego, których dotyczą akty delegowane, mają obowiązek posiadać wizę przy przekraczaniu zewnętrznych granic państw członkowskich;

g) każde kolejne powiadomienie dokonane przez inne państwo członkowskie na podstawie lit. a) dotyczące tego samego państwa trzeciego w okresie stosowania środków przyjętych na podstawie lit. e) lub f) w odniesieniu do tego państwa trzeciego zostają uwzględnione w bieżących procedurach bez przedłużania terminów lub okresów określonych w tych literach;

h) jeżeli w terminie sześciu miesięcy od wejścia w życie aktu delegowanego, o którym mowa w lit. f), dane państwo trzecie nie zniesie obowiązku wizowego, Komisja może przedłożyć wniosek ustawodawczy dotyczącego zmiany niniejszego rozporządzenia w celu przeniesienia odniesienia do danego państwa trzeciego z załącznika II do załącznika I;

i) procedury, o których mowa w lit. e), f) i h) nie wpływają na prawo Komisji do przedłożenia w dowolnym momencie wniosku ustawodawczego dotyczącego zmiany niniejszego rozporządzenia w celu przeniesienia odniesienia do danego państwa trzeciego z załącznika II do załącznika I;

j) w przypadku gdy dane państwo trzecie zniesie obowiązek wizowy, dane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. Powiadomienie zostaje niezwłocznie opublikowane przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼**M11**

Każdy akt wykonawczy lub delegowany przyjęty na podstawie lit. e) lub f) dotyczące danego państwa trzeciego traci moc siedem dni po publikacji, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery. W przypadku gdy dane państwo trzecie wprowadziło obowiązek wizowy względem obywateli dwóch lub większej liczby państw członkowskich, akt wykonawczy lub delegowany dotyczący tego państwa trzeciego traci moc siedem dni po publikacji powiadomienia dotyczącego ostatniego państwa członkowskiego, którego obywatele podlegali obowiązkowi wizowemu w tym państwie trzecim. Przypis, o którym mowa w lit. f) akapit pierwszy, zostaje skreślony z chwilą wygaśnięcia danego aktu delegowanego. Informacja o tym wygaśnięciu zostaje niezwłocznie opublikowana przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W przypadku gdy dane państwo trzecie zniesie obowiązek wizowy, a dane państwo członkowskie nie powiadomi o tym zgodnie z akapitem pierwszym niniejszej litery, Komisja z własnej inicjatywy dokonuje niezwłocznie publikacji, o której mowa w tym akapicie, przy czym zastosowanie ma również akapit drugi niniejszej litery.

_____

*Artykuł 1a*

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 1 ust. 2, zwolnienie z obowiązku wizowego wobec obywateli państwa trzeciego wymienionego w załączniku II zostaje tymczasowo zawieszone w sytuacjach nadzwyczajnych, w ostateczności, zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Państwo członkowskie może powiadomić Komisję, jeżeli w okresie sześciu miesięcy, w porównaniu z tym samym okresem w roku poprzednim lub z sześcioma miesiącami bezpośrednio poprzedzającymi wprowadzenie w życie zwolnienia z obowiązku wizowego wobec obywateli państwa trzeciego wymienionego w załączniku II, znajdzie się w obliczu jednej lub większej liczby poniższych okoliczności, powodujących sytuację nadzwyczajną, z którą nie jest sobie w stanie poradzić samodzielnie, a mianowicie znacznym i nagłym wzrostem liczby:

a) obywateli tego państwa trzeciego przebywających bezprawnie na terytorium państwa członkowskiego;

b) wniosków o azyl, które napływają od obywateli tego państwa trzeciego, których odsetek uznawalności jest niski, w przypadku gdy wzrost ten prowadzi do określonych nacisków na system azylowy państwa członkowskiego;

c) odrzuconych wniosków o readmisję, przedłożonych przez państwo członkowskie temu państwu trzeciemu, dotyczących jego własnych obywateli.

Porównania z sześciomiesięcznym okresem poprzedzającym wprowadzenie w życie zwolnienia z obowiązku wizowego, o którym mowa w akapicie pierwszym, można dokonywać jedynie w okresie siedmiu lat od dnia wprowadzenia w życie tego zwolnienia z obowiązku wizowego wobec obywateli tego państwa trzeciego.

▼**M11**

Powiadomienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, określa podstawy, na których jest oparte oraz zawiera odpowiednie dane i statystyki, a także szczegółowe wyjaśnienie wstępnych środków podjętych przez dane państwo członkowskie w celu zaradzenia powstałej sytuacji. Komisja niezwłocznie informuje Parlament Europejski i Radę o takim powiadomieniu.

3. Komisja analizuje każde powiadomienie dokonane na podstawie ust. 2, biorąc pod uwagę:

a) czy zachodzi którakolwiek z sytuacji opisanych w ust. 2;

b) liczbę państw członkowskich, w których zachodzi którakolwiek z sytuacji opisanych w ust. 2;

c) ogólny wpływ wzrostów, o których mowa w ust. 2, na sytuację migracyjną w Unii, wynikający z danych przekazanych przez państwa członkowskie;

d) sprawozdania przygotowane przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej, Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu lub Europejski Urząd Policji (Europol), jeżeli w przypadku, którego dotyczy powiadomienie, wymagają tego okoliczności;

e) w konsultacji z danym państwem członkowskim – ogólną kwestię porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego.

Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach swojej analizy.

4. W przypadku gdy na podstawie analizy, o której mowa w ust. 3, oraz przy uwzględnieniu konsekwencji zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego dla stosunków zewnętrznych Unii i jej państw członkowskich z danym państwem trzecim, działając jednocześnie w ścisłej współpracy z tym państwem trzecim w celu znalezienia alternatywnego długoterminowego rozwiązania, Komisja zadecyduje, że konieczne jest podjęcie działań, w terminie trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, przyjmuje akt wykonawczy tymczasowo zawieszający zwolnienie z obowiązku wizowego wobec obywateli danego państwa trzeciego na okres sześciu miesięcy. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4a ust. 2. W akcie wykonawczym określa się datę, od której zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego staje się skuteczne.

Bez uszczerbku dla stosowania art. 4, w okresach obowiązywania tego zawieszenia obywatele państw trzecich, których dotyczy akt wykonawczy, mają obowiązek posiadać wizę przy przekraczaniu zewnętrznych granic państw członkowskich.

5. Przed końcem okresu obowiązywania aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 4 Komisja, we współpracy z danym państwem członkowskim, przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Sprawozdaniu może towarzyszyć wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w celu przeniesienia odniesienia do danego państwa trzeciego z załącznika II do załącznika I.

▼M11

6. W przypadku gdy Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy na podstawie ust. 5, może ona przedłużyć okres obowiązywania aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 4 o okres nieprzekraczający 12 miesięcy. Decyzję o przedłużeniu okresu obowiązywania aktu wykonawczego przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4a ust. 2.

*Artykuł 1b*

Do dnia 10 stycznia 2018 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające skuteczność mechanizmu wzajemności, o którym mowa w art. 1 ust. 4, i mechanizmu zawieszającego, o którym mowa w art. 1a, a w razie potrzeby przedkłada wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia. Parlament Europejski i Rada stanowią w sprawie takiego wniosku zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

▼M10

*Artykuł 2*

Do celów niniejszego rozporządzenia termin „wiza” oznacza wizę określoną w art. 2 pkt 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 810/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy) ([1]).

▼M5
▼C2

———————

▼B

*Artykuł 4*

▼M11

1. Państwo członkowskie może przewidzieć odstępstwa od obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 1 lub od zwolnienia z obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 2 wobec:

a) posiadaczy paszportów dyplomatycznych, paszportów służbowych/urzędowych lub paszportów specjalnych;

b) członków cywilnych załóg statków powietrznych i morskich w trakcie wykonywania czynności służbowych;

c) członków cywilnych załóg statków morskich w trakcie pobytu na lądzie, którzy posiadają dowód tożsamości marynarza wydany zgodnie z konwencją Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 108 z dnia 13 maja 1958 r. lub nr 185 z dnia 16 czerwca 2003 r. bądź z konwencją Międzynarodowej Organizacji Morskiej z dnia 9 kwietnia 1965 r. o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego;

d) obsady i członków misji pomocowych lub ratunkowych w razie katastrofy lub wypadku;

e) cywilnych załóg statków żeglujących po międzynarodowych wodach śródlądowych;

([1]) Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

▼M11

f) posiadaczy dokumentów podróży wydawanych swoim urzędnikom przez międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których członkiem jest co najmniej jedno państwo członkowskie, lub przez inne jednostki uznawane przez dane państwo członkowskie za podmioty prawa międzynarodowego.

▼M5
▼C2

2. Państwo członkowskie może zwolnić z obowiązku wizowego:

a) uczniów, którzy są obywatelami państwa trzeciego znajdującego się na liście w załączniku I i którzy zamieszkują na stałe w państwie trzecim znajdującym się na liście w załączniku II lub w Szwajcarii i Liechtensteinie, i uczestniczących w wycieczce szkolnej w grupie uczniów pod opieką nauczyciela danej szkoły;

b) osób posiadających status uchodźcy i bezpaństwowców, jeśli państwo trzecie, w którym zamieszkują na stałe i które wydało im dokument podróży, jest jednym z państw trzecich wymienionych w załączniku II;

c) członków sił zbrojnych podróżujących w sprawach NATO lub Partnerstwa dla Pokoju, posiadających dowód tożsamości i rozkaz wyjazdu określone w umowie między państwami-stronami Umowy pomiędzy stronami Organizacji Paktu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych z dnia 19 czerwca 1951 r.;

▼M11

d) bez uszczerbku dla wymogów wynikających z Europejskiego porozumienia w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, podpisanego w Strasburgu w dniu 20 kwietnia 1959 r., osoby posiadające status uchodźcy lub bezpaństwowca oraz inne osoby nieposiadające obywatelstwa jakiegokolwiek państwa, które przebywają w Zjednoczonym Królestwie lub Irlandii i są posiadaczami dokumentu podróży wydanego przez Zjednoczone Królestwo lub Irlandię, i uznawanego przez dane państwo członkowskie.

▼B

3. Państwo Członkowskie może przewidzieć odstępstwa od zniesienia obowiązku wizowego przewidzianego w art. 1 ust. 2 w odniesieniu do osób prowadzących działalność zarobkową w trakcie swego pobytu.

▼M11

*Artykuł 4a*

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([1]).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.).

▼**M11**

*Artykuł 4b*

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 4 lit. f), powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 9 stycznia 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 1 ust. 4 lit. f), może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 4 lit. f) wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie czterech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼**B**

*Artykuł 5*

1. W okresie dziesięciu dni roboczych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia każde Państwo Członkowskie powiadomi pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach, jakie podjęło na podstawie art. 3 tiret drugie i art. 4. Podobnie powiadomi o wszelkich dalszych zmianach odnośnie do podjętych środków w ciągu pięciu dni roboczych.

2. Komisja opublikuje środki, o których powiadomiono na podstawie ust. 1, w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

*Artykuł 6*

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kompetencje Państw Członkowskich w odniesieniu do uznawania państw, jednostek terytorialnych i paszportów, dokumentów podróży i tożsamości wystawionych przez ich władze.

▼B

*Artykuł 7*

1. Rozporządzenie Rady (WE) nr 574/1999 ([1]) zastępuje się niniejszym rozporządzeniem.

2. Ostateczne wersje Wspólnych Instrukcji Konsularnych (WIK) i Wspólnego Podręcznika (WP), ponieważ wynikają z decyzji Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 28 kwietnia 1999 r. (SCH/Kom–Wyk (99) 13), otrzymują brzmienie:

1) nagłówek załącznika 1 część I WIK oraz załącznika 5 część I WP otrzymuje brzmienie:

„Wspólna lista państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu nałożonemu rozporządzeniem (WE) nr 539/2001”;

2) listę z załącznika 1 część I WIK oraz z załącznika 5 część I WP zastępuje się listą z załącznika I niniejszego rozporządzenia;

3) nagłówek załącznika 1 część II WIK i załącznika 5 część II WP otrzymuje brzmienie:

„Wspólna lista państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego rozporządzeniem (WE) nr 539/2001”;

4) listę z załącznika 1 część II WIK oraz z załącznika 5 część II WP zastępuje się listą z załącznika IIniniejszego rozporządzenia;

5) w załączniku 1 część III WIK i w załączniku 5 część III WP skreśla się.

3. Decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 15 grudnia 1997 r. (SCH/Com — Wyk (97) 32) i z dnia 16 grudnia 1998 r. (SCH (Kom-Wyk(98) 53, rev. 2) tracą moc.

▼M1

*Artykuł 8*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

([1]) Dz.U. L 72 z 18.3.1999, str. 2.

▼B

*ZAŁĄCZNIK I*

**Wspólna lista określona w art. 1 ust. 1**

1. PAŃSTWA

Afganistan

▼M7

_____

▼B

Algieria

Angola

▼M5
▼C2

_____

▼B

Arabia Saudyjska

Armenia

Azerbejdżan

▼M5
▼C2

_____

▼B

Bahrain

Bangladesz

▼M5
▼C2

_____

▼B

Belize

Benin

Bhutan

Białoruś

Birma/Myanmar

▼M5
▼C2

Boliwii

▼M7

_____

▼B

Botswana

Burkina Faso

Burundi

Chiny

Czad

▼M6

_____

_____

▼B

Demokratyczna

Dominikana

Dżibuti

▼M2

Ekwador

▼B

Egipt

Erytrea

Etiopia

Fidżi

Filipiny

Gabon

Gambia

Ghana

Grenada

Gruzja

Gujana

Gwinea

Gwinea Równikowa

Gwinea-Bissau

Haiti

Indie

Indonezja

Irak

Iran

Jamajka

Jemen

Jordania

Kambodża

Kamerun

Katar

Kazachstan

Kenia

Kirgistan

Kiribati

Kolumbia

omory

Kongo

Korea Północna

Kuba

Kuwejt

Laos

▼B

Lesoto

Liban

Liberia

Libia

Madagaskar

Malawi

Malediwy

▼M8 _____

▼B

Maroko

Mauretania

▼M5
▼C2 _____

▼B

Mikronezja

Mołdawia

Mongolia

Mozambik

Namibia

Nauru

Nepal

Niger

Nigeria

Oman

Pakistan

Palau

Papua-Nowa Gwinea

Peru

Republika Dominikańska

Republika Konga

Republika Południowej Afryki

Republika Środkowoafrykańska

Republika Zielonego Przylądka

Rosja

Rwanda

▼M5
▼C2 _____

▼B

Saint Lucia

Saint Vicent i Grenadyny

▼M5

▼C2

Samoa

▼B

Senegal

▼M5

▼C2

_____

▼M6

_____

▼B

Sierra Leone

Somalia

Sri Lanka

▼C1

Suazi

▼B

Sudan

Surinam

Syria

▼C1

_____

▼B

Tadżykistan

Tajlandia

Tanzania

▼M5

▼C2

Timoru-Leste

▼B

Togo

Tonga

Trinidad i Tobago

Tunezja

Turcja

Turkmenistan

Tuvalu

Uganda

Ukraina

Uzbekistan

Vanuatu

Wietnam

Wybrzeże Kości Słoniowej

Wyspy Marshalla

Wyspy Salomona

Wyspy Świętego Tomasza i Książęca

Zambia

Zimbabwe

Zjednoczone Emiraty Arabskie

▼B

2. PODMIOTY ORAZ WŁADZE TERYTORIALNE, KTÓRE NIE SĄ UZNAWANE JAKO PAŃSTWA PRZEZ PRZYNAJMNIEJ JEDNO PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE

Autonomia Palestyńska

▼M8

_____

▼M2

_____

▼M6

Kosowo w rozumieniu rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

▼M5

▼C2

3. OBYWATELE BRYTYJSCY, KTÓRZY NIE SĄ OBYWATELAMI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ DO CELÓW PRAWA WSPÓLNOTOWEGO:

Obywatele brytyjskich terytoriów zamorskich (ang. *British Overseas Territories Citizens*), którzy nie mają prawa mieszkać w Zjednoczonym Królestwie

Zamorscy obywatele brytyjscy (ang. *British Overseas Citizens*)

Bezpaństwowi poddani Korony Brytyjskiej (ang. *British Subjects*), którzy nie mają prawa mieszkać w Zjednoczonym Królestwie

Osoby podlegające zwierzchnictwu brytyjskiemu (ang. *British Protected Persons*)

▼B

*ZAŁĄCZNIK II*

**Wspólna lista określona w art. 1 ust. 2**

1. PAŃSTWA

▼M7 Albania (1)

▼B Andora

▼M5
▼C2 Antigua i Barbuda (2)

▼B Argentyna

Australia

▼M5
▼C2 Wyspy Bahama (2)

Barbados (2)

_____

▼M7 Bośnia i Hercegowina (1)

▼B Brazylia

▼M5
▼C2 Brunei Darussalam

▼M4 _____

▼M6 Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (1)

▼B Chile

▼M9 _____

▼A1 _____

▼M6 Czarnogóra (1)

▼M2 _____

▼A1 _____

▼B Gwatemala

Honduras

Izrael

Japonia

(1) Zwolnienie z wymogu posiadania wizy odnosi się jedynie do posiadaczy paszportów biometrycznych.

(2) Zwolnienie z obowiązku wizowego będzie miało zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta ze Wspólnotą Europejską.

▼B

Kanada

Korea Południowa

Kostaryka

▼A1

_____

▼B

Malezja

▼A1

_____

▼M5

▼C2

Mauritius (1)

▼B

Meksyk

Monako

Nikaragua

Nowa Zelandia

Panama

Paragwaj

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

Salwador

San Marino

▼M5

▼C2

Saint Kitts i Nevis (1)

Seszele (1)

▼M6

Serbia (oprócz posiadaczy paszportów serbskich wydanych przez serbską Dyrekcję ds. Koordynacji (w jęz. serbskim: *Koordinaciona uprava*)) (2)

▼B

Singapur

▼A1

_____

▼B

Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

▼M2

_____

▼B

Urugwaj

Watykan

Wenezuela

(1) Zwolnienie z obowiązku wizowego będzie miało zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta ze Wspólnotą Europejską.

(2) Zwolnienie z wymogu posiadania wizy odnosi się jedynie do posiadaczy paszportów biometrycznych.

▼B

2. SPECJALNE REGIONY ADMINISTRACYJNE CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

Hongkong SAR (1)

Makao SAR (2)

▼M5
▼C2

3. OBYWATELE BRYTYJSCY, KTÓRZY NIE SĄ OBYWATELAMI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ DO CELÓW PRAWA WSPÓLNOTOWEGO:

Brytyjscy obywatele Hongkongu (ang. *British Nationals (Overseas)*)

▼M8

4. JEDNOSTKI ORAZ WŁADZE TERYTORIALNE, KTÓRE NIE SĄ UZNAWANE JAKO PAŃSTWA PRZEZ PRZYNAJMNIEJ JEDNO PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE:

Tajwan (3)

(1) Zwolnienie z wymogu uzyskania wizy stosuje się tylko do posiadaczy paszportu „Hong Kong Special Administrative Region".

(2) Zwolnienie z wymogu uzyskania wizy stosuje się tylko do posiadaczy paszportu „Região Administrativa Especial de Macau".

(3) Zwolnienie z obowiązku wizowego dotyczy wyłącznie posiadaczy paszportów wydanych przez władze Tajwanu, w których figuruje numer dowodu tożsamości.